

بررسی اندکس پائی- بازوئی به عنوان عامل پیشگویی کننده در تشخیص بیماری عروق کرونر

بیمارستان امام، ۱۳۸۲-۸۳

دکتر ابراهیم نعمتی پور (دانشیار)، دکتر بتول السادات حیدری (دستیار قلب)
گروه قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف: بیماریهای قلبی- عروقی یکی از مهمترین علل مرگ و میر در کشورهای پیشرفته و نیز جهان سوم بوده و شایع‌ترین علت آن آترواسکلروز می‌باشد. از آنجایی که احتمال درگیری هم‌مان عروق محیطی و عروق کرونر زیاد است در این مطالعه، اندکس پایی- بازویی (ABI) که یک وسیله حساس تشخیصی جهت بیماری عروق محیطی است به عنوان یک فاکتور تشخیصی زود هنگام بیماری عروق کرونر مورد بررسی واقع شده است.

روش بررسی: از فروردین ماه سال ۱۳۸۲ لغایت اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۳ در ۱۰۰ بیمار مراجعه کننده به بخش کاتریسم بیمارستان امام خمینی جهت انجام آثربوگرافی عروق کرونر ABI اندازه‌گیری شد. سپس بیماران تحت آثربوگرافی عروق کرونر قرار گرفته و بر اساس یافته‌های آثربوگرافی به دو گروه شامل ۵۰ بیمار با حداقل درگیری ۵۰٪ در یکی از عروق اصلی کرونر به عنوان گروه مبتلا به بیماری عروق کرونر (CAD) و ۵۰ بیمار با عروق کرونر نرمال به عنوان شاهد در نظر گرفته شدند. در تمام بیماران مورد مطالعه ارتباط ABI با متغیرهای سن، جنس، فشار خون، دیابت، سیگار، لنگش متناوب، هایپرلیپیدمی و سابقه بیماری زودرس کرونری در خانواده مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها: متوسط سن بیماران با درگیری عروق کرونر ۵۷/۲±۱۶ سال بود که ۶۶٪ مرد و ۳۴٪ زن بودند و متوسط سن بیماران با عروق کرونر نرمال ۵۲±۱۵ سال بود که ۴۸٪ مرد و ۵۲٪ زن بودند. متوسط ABI در بیماران با عروق کرونر درگیر ۰/۰۲±۰/۰۷ و در بیماران با عروق کرونر نرمال ۰/۰۱±۰/۱۲ بود که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری نداشتند (P=۰/۱۲۸). همچنین بین ABI و دیگر متغیرهای اشاره شده از نظر آماری رابطه معناداری بدست نیامد. همه بیماران با ABI ≤۰/۹ (۱۴/نیماران) بیماری عروق کرونر داشتند و با افزایش تعداد درگیری عروق کرونر مقدار عددی ABI کاهش نشان داد.

نتیجه‌گیری: در این مطالعه مشخص شد اگر چه $0/9 \leq ABI$ ارزش تشخیصی مثبت بالایی جهت بیماری کرونری دارد اما تست حساسی برای تشخیص بیماری کرونری نمی‌باشد زیرا تعداد زیادی از بیماران با CAD، $ABI > 0.9$ داشتند و این سطح از ABI نمی‌تواند وجود بیماری کرونری را رد کند.

کلید واژه‌ها: اندکس پایی- بازویی، بیماری عروق کرونر،

Archive of SID

فشارسنج اندازه‌گیری شد و نسبت فشار سیستولیک در هر پا به فشار سیستولیک در هر دست محاسبه گردید و کوچکترین مقدار عددی محاسبه شده به عنوان اندکس پایی- بازویی در نظر گرفته شد. اطلاعات جمع‌آوری شده وارد کامپیوتر گردیده و با استفاده از برنامه نرم‌افزاری SPSS مورد آنالیز chi-square و برای بررسی متغیرهای کیفی از تست paired t و برای بررسی متغیرهای کمی از تست استفاده گردید. سپس بیماران در دو گروه مورد بررسی قرار گرفتند.

۱. گروه اول شامل ۵۰ بیمار با حداقل تنگی ۵۰٪ در یکی از عروق کرونر اصلی در آنژیوگرافی به عنوان CAD.
۲. گروه دوم شامل ۵۰ نفر با عروق کرونر نرمال در آنژیوگرافی به عنوان گروه شاهد.

یافته‌ها

متوسط سن بیماران با درگیری حداقل یک رگ کرونر (کرونر غیرطبیعی در آنژیوگرافی) 56.7 ± 16 سال بود که ۶۶٪ آنان مرد و ۳۴٪ زن بودند.

متوسط سن بیماران با عروق کرونر نرمال 52 ± 15 سال بود که ۴۸٪ آنان مرد و ۵۲٪ زن بودند.

متوسط ABI در مردان با عروق کرونر غیرطبیعی 1.04 ± 0.037 کمتر از میانگین ABI در مردان با عروق کرونر نرمال (1.12 ± 0.023) بود ولی از نظر آماری اختلاف معنی‌داری بین این دو گروه بدست نیامد ($P=0.136$).

میانگین ABI در زنان با عروق کرونر غیرطبیعی و طبیعی تفاوت چندانی با هم نداشتند (1.11 ± 0.038 و 1.12 ± 0.024). متوسط ABI در بیماران با عروق کرونر درگیر 1.07 ± 0.02 و در بیماران با عروق کرونر نرمال 1.12 ± 0.01 بود ($Pvalue: 0.128$). اگر چه میانگین ABI در افراد با کرونر غیرطبیعی کمتر از افراد با کرونر طبیعی بود ولی از نظر آماری تفاوت معنی‌داری بین این دو گروه مشاهده نشد (جدول شماره ۱).

زمینه و هدف

بیماریهای قلبی-عروقی یکی از مهمترین علل مرگ و میر در کشورهای پیشرفته و نیز جهان سوم می‌باشند. از نظر پاتولوژی شایع‌ترین علت بیماریهای قلبی-عروقی آترواسکلروز می‌باشد که این فرآیند پاتولوژیک سالها قبل از بروز علائم بالینی آغاز شده و سیر تدریجی و پیشرونده‌ای دارد و تا هنگامی که بیش از ۶۰٪ قطرداخلی رگ را درگیر نکند علائم بالینی آن ظاهر نخواهد شد (۱).

همزمان با درگیری عرق قلب و پیشرفت آترواسکلروز، عرق محیطی نیز درگیر می‌شوند و با توجه به پاتولوژیکسان در ایجاد بیماری عرق محیطی و قلب و عوامل خطرساز مشابه در هر دو گروه، می‌توان از طریق بررسی عوامل دخیل در بیماریهای عرق محیطی قبل از آنکه پدیده آترواسکلروز منجر به بروز علائم بالینی قلبی-عروقی در فرد شود بیماری عرق کرونر را تشخیص داده و با پیشگیری مناسب از قوع مرگ و میر ناشی از این بیماری به میزان چشمگیری جلوگیری نمود (۲،۳،۸). برای رسیدن به این هدف از اندکس پایی- بازویی (ABI) که یک معیار مستقل، غیر تهابی، ساده و دقیق برای تشخیص زودهنگام درگیری عرق محیطی است استفاده می‌شود. در این مطالعه از مقایسه اندکس ABI با یافته‌های آنژیوگرافی عرق کرونر در جهت تشخیص بیماری CAD استفاده شده است (۳،۱).

روش بررسی

این مطالعه توصیفی تحلیلی که از فروردین ماه سال ۱۳۸۲ لغایت اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۳ به طول انجامید از ۱۰۰ بیمار مراجعه کننده به بخش کاتریسم بیمارستان امام خمینی جهت انجام آنژیوگرافی عرق کرونر، براساس پرسشنامه از قبل تهیه شده خصوصیات دموگرافیک همراه با وضعیت فشار خون، دیابت، سیگار، لنگش متناوب، هایپرلیپیدمی و سابقه بیماری کرونری زودرس در خانواده بررسی و ثبت گردید. سپس فشار خون سیستولیک در هر چهار اندام فوقانی و تحتانی در فرد از طریق داپلر دستی کوچک مدل (D900) و کاف

نرمال و غیرنرمال رابطه معنی داری مشاهده نشد (جدول شماره ۲).

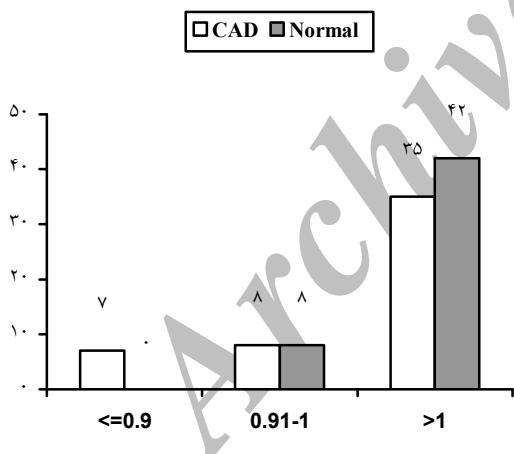
براساس توزیع فراوانی ریسک فاکتورها که در دو گروه مورد مقایسه قرار گرفته اند از نظر آماری بین میانگین ABI و ریسک فاکتورهای ذکر شده در هر دو گروه با عروق کرونر

جدول شماره ۱- مقایسه توزیع میانگین اندازه پایی- بازویی بر حسب جنس در دو گروه بیماران با عروق کرونر غیرطبیعی و کرونر طبیعی در آنژیوگرافی

Pvalue	کرونر غیرطبیعی						کرونر طبیعی						جنس	
	ABI			درصد	تعداد	S.E.M	ABI			درصد	تعداد			
	S.E.M	SD	M				S.E.M	SD	M					
۰/۱۳۶	۰/۰۳۷	۰/۲۲	۱/۰۴	۶۶	۳۳	۰/۰۲۳	۰/۱۱	۱/۱۲	۴۸	۲۴	۲۴	مرد		
۰/۷۱۷	۰/۰۳۸	۰/۱۵	۱/۱۱	۴۶	۱۷	۰/۰۲۴	۰/۱۲	۱/۱۲	۵۲	۲۶	۲۶	زن		
۰/۱۲۸	۰/۰۲۸	۰/۲	۱/۰۷	۱۰۰	۵۰	۰/۰۱۶	۰/۱۲	۱/۱۲	۱۰۰	۵۰	۵۰	جمع		

M: mean, SD: standard deviation n,SEM: standard error mean

مقدار عددی ABI در سه گروه دسته بندی شده تمام بیماران با $\leq 0/۹$ ABI مبتلا به بیماری عروق کرونر بودند ولی در دسته بندی های $> 0/۹$ ABI تفاوت معنی داری بین تعداد موارد CAD و کرونر طبیعی مشاهده نشد (نمودار شماره ۱).

نمودار شماره ۱- مقایسه توزیع فراوانی اندازه پایی- بازویی در دو گروه بیماران مورد مطالعه

جدول شماره ۲- توزیع فراوانی ریسک فاکتورها در بیماران مورد مطالعه

متغیر	کرونر غیر طبیعی				کرونر طبیعی			
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
سابقه مصرف سیگار	۳۶	۱۸	۲۸	۱۴	۳۶	۱۸	۲۸	۱۴
سابقه فشارخون	۳۴	۱۷	۳۰	۱۵	۴۲	۲۱	۲۶	۱۳
سابقه دیابت	۴۲	۲۱	۲۶	۱۳	۴۴	۲۲	۳۸	۱۹
سابقه هایپرلیپیدمی	۴	۲	۰	۰	۴	۲	۰	۰
لنگیدن متناوب	۱۰	۵	۲	۱	۱۰	۵	۲	۱
سابقه فامیلی CAD								

رابطه تعداد عروق کرونر درگیر با میزان اندازه پائی- بازوئی مورد بررسی قرار گرفت و مشخص گردید که افزایش تعداد عروق مبتلا در آنژیوگرافی با کاهش مقدار عددی ABI رابطه معنی دار آماری دارد ($P = 0/۰۵$), بدین ترتیب که هرچه میزان ABI کمتر شود امکان ابتلا تعداد بیشتری از عروق کرونر وجود دارد (جدول شماره ۳).

جدول شماره ۳- توزیع فراوانی میانگین ABI بر حسب یافته های آنژیوگرافی در بیماران با عروق کرونر غیر طبیعی

P.Value	ABI			درصد	تعداد	یافته های آنژیوگرافی
	S.E.M	SD	M			
۰/۰۵	۰/۰۴۱	۰/۱۳	۱/۱۹	۲۲	۱۱	IVD

۰/۰۳۵	۰/۱۱	۱/۰۸	۲۰	۱۰	2VD
۰/۰۴۸	۰/۲۴	۱/۰۲	۵۸	۲۹	3VD
۰/۰۲۸	۰/۲	۱/۰۷	۱۰۰	۵۰	جمع

VD: Vessel disease

در مطالعه ما مشخص شد که اگر $\text{ABI} \leq 0.9$ ارزش تشخیصی بالایی برابر با 100 درصد جهت وجود CAD دارد و لی ABI بالاتر از این مقدار اندرس حساسی جهت تشخیص CAD نمی باشد زیرا تعداد زیادی از بیماران با درگیری عروق کرونر، $\text{ABI} > 0.9$ داشتند (86%).

در این مطالعه حساسیت ABI جهت تشخیص بیماری کرونری برابر با 14 درصد و ویژگی برابر با 100% و ارزش تشخیصی منفی برابر با 53% برآورد شد.

علت عدم بروز اختلاف معنی دار بین دو گروه را شاید بتوان محدودیت تعداد نمونه و اختلاف بسیار کم بین اعداد ABI و تاثیر وجود کوچکترین خطا در اندازه گیری از ABI طریق سونوگرافی دایلر دستی عنوان کرد که شاید بتوان در آینده با انتخاب تعداد نمونه های بسیار زیادتر به رابطه آماری معنی داری بین دو گروه دست یافت و با اندازه گیری ABI که یک تست ساده، در دسترس و ارزان قیمت می باشد بتوان به عنوان وسیله تشخیصی CAD در افراد با تعداد ریسک فاکتور زیاد جهت CAD استفاده کرد.

بحث

با توجه به افزایش شیوع درگیری همزمان بیماری عروق کرونر و عروق محیطی و پاتوژنی یکسان (آترواسکلروز) در هر دو گروه بیماری، در این مطالعه از تست ABI به عنوان یک فاکتور تشخیصی جهت بیماری کرونری استفاده شد ($4,3$).

در یک مطالعه که در کشور هند بر روی 90 بیمار با CAD انجام شد فقط شش بیمار درگیری عروق محیطی داشتند و ارزش تشخیصی مثبت ABI جهت CAD در این مطالعه 30 درصد بود (حساسیت 7% و ویژگی 97%) و ارزش تشخیصی منفی (86%) که بر اساس این یافته ها پیشنهاد شد که احتمالاً مکانیسم آترواسکلرولز در بیماری های عروق محیطی از بیماری کرونری متفاوت است و نیز پیشنهاد شد که ABI به عنوان یک تست اسکرین جهت ارزیابی بیماری کرونری در افراد آسیایی مفید است ($7,5$).

در مطالعه دیگری که O, Donnel و همکارانش انجام دادند 66% افراد با تنگی کاروتیدو 68% بیماران با درگیری عروق محیطی بیماری کرونری داشتند (6).

REFERENCES

1. Federman DG, Trent JT, Froelich CW, Demirovic J, Kirsner KS: Epidemiology of Peripheral vascular Disease: a predictor of systemic vascular disease. *ostomy wound manage* 1998;44(5): 58-62.
2. Osami Kawarada, Yoshiaki Yokoi, Nobuyuki M, et al. Carotid stenosis and peripheral artery disease in Japanese patients with coronary artery disease undergoing CABG. *Circulation* j.2003;67:1003-1006.
3. Thomas A. New tools for coronary risk assessment: What are their advantages and limitation? *Circulation* 2002, 19: 105(7): 886-920.
4. Robert J, Daigle, BA, RTV: Interpretation pearl and pitfalls of lower extremity arterial testing. *Nicolet Vascular Voice* 1998-2000.
5. Mohan MD, Gopal. Premalatha, Mbbs, Fdiab. Prevalence and risk factor of peripheral vascular disease in a selected south Indian population. *Diabetic Care*; 23(9); 2000.
6. O, Donnell TF, Callow AD, Willet C, Payne D. The impact of coronary artery disease on carotid endarterectomy. *Ann Surg* 1983, 198: 705-712.
7. Brett G, Piscione F, Silvestro A, et al. Increased inflammatory status and higher prevalence of three-vessel coronary artery disease in patients with concomitant coronary and preipheral atherosclerosis. *J Thrombosis* 2003, 89: 1058-1063.

8. Gilbert R Thompson. Screening relatives of patients with premature coronary heart disease. Heart 2002; 87: 390-394.

Archive of SID